

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z tą skargą i w związku z postępowaniem przed Urzędem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2017 r. – Stavtyskiy/Rada**(Sprawa T-290/17)**

(2017/C 231/49)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Edward Stavtyskiy (Belgia) (przedstawiciele: M. J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 58, s. 34), oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 58, s. 1), w zakresie, w jakim na mocy tych aktów pozostawiono nazwisko skarżącego w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący podnosi, że prawodawstwo, na mocy którego umieszczono nazwisko skarżącego w wykazie, narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ zezwala na umieszczenie w wykazie na samej tej podstawie, iż przeciwko danej osobie toczy się postępowanie karne, a w konsekwencji twierdzi, że zaskarżone akty zostały wydane na niezgodnej z prawem podstawie.
2. Zarzut drugi, w którym skarżący twierdzi, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, ponieważ nie posiadała wystarczająco solidnej podstawy faktycznej w celu umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie z tego powodu, że toczyło się przeciwko niemu postępowanie karne wszczęte przez organy ukraińskie w związku ze sprzeniewierzeniem państwowych środków finansowych i aktywów.
3. Zarzut trzeci dotyczący niewystarczającego uzasadnienia, ponieważ w zaskarżonych aktach Rada przedstawiła niewystarczające i stereotypowe uzasadnienie poprzez zwykłe skopiowanie tekstu zawartego w prawodawstwie ustanawiającym wykaz.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieprawidłowej podstawy prawnej, ponieważ środki podjęte przez Radę nie stanowią w odniesieniu do skarżącego środków polityki zagranicznej, lecz stanowią raczej środki z zakresu współpracy międzynarodowej z zakresu postępowania karnego, które w związku z tym zostały przyjęte w oparciu o nieprawidłową podstawę prawną.